

Medlemsstaterne forpligter sig endvidere til at sørge for, at enhver udlænding, der indgiver en asylansøgning ved grænsen til eller i et af medlemslandene, får denne ansøgning behandlet, jf. konventionens artikel 3, stk. 1.

Konventionen fastslår, at enhver asylansøgning, der indgives af en udlænding i en af staterne, skal behandles af én enkelt medlemsstat, som udpeges efter objektive kriterier, der er fastsat i konventionen, jf. konventionens artikel 3, stk. 2, og artikel 4-8. Ansøgningen behandles af medlemsstaten i overensstemmelse med dens nationale lovgivning og dens internationale forpligtelser.

Enhver medlemsstat bevarer sin suveræne ret til at behandle en asylansøgning, selv om den ikke er forpligtet hertil efter kriterierne i konventionen, jf. konventionens artikel 3, stk. 3. Den medlemsstat, der er ansvarlig efter konventionens bestemmelser, bliver herefter frigjort fra sine forpligtelser, idet disse overgår til den stat, som ønsker at behandle ansøgningen.

Enhver medlemsstat bevarer muligheden for i medfør af sin nationale lovgivning at sende en asylansøger til et tredjeland under overholdelse af bestemmelserne i Geneve-konventionen, som ændret ved New York-protokollen, jf. konventionens artikel 3, stk. 5.

3.2. Kriterier for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig

Konventionen fastlægger i artikel 4-8 de kriterier, som er afgørende for, hvilken af medlemsstaterne der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en udlænding. Disse kriterier tager hensyn til asylansøgerens eventuelle familiemæssige tilknytning og til, hvordan vedkommende er rejst ind på medlemsstaternes område. Kriterierne finder anvendelse i den anførte rækkefølge.

Ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning er således i første række den stat, hvor *asylansøgerens nærmeste familiemedlemmer* allerede opholder sig som konventionsflygtninge (ægtefælle, mindreårige børn eller forældre, dersom asylansøgeren selv er mindreårig), jf. konventionens artikel 4.

De øvrige kriterier er baseret på, hvor stor en del af ansvaret en medlemsstat har påtaget sig ved asylansøgerens indrejse på medlemsstaternes område. Som følge heraf er i anden række den stat ansvarlig, som har udstedt en *opholdstilladelse* eller et *visum* til asylansøgeren, eller den stat, via hvilken asylansøgeren *lovligt* eller *ulovligt er indrejst* på De Europæiske Fællesskabers område, jf. artikel 5-7.

Disse kriterier er lagt til grund, fordi de er objektive, og fordi de er udtryk for, at der er skabt en forbindelse mellem den pågældende udlænding og den stat

der udpeges som ansvarlig. Reglerne berører ikke princippet i Geneve-konventionens artikel 31 om, at en asylansøger ikke kan straffes for ulovlig indrejse eller ophold, når han kommer direkte fra det land, hvor han følte sig truet med forfølgelse, og hvis han uopholdeligt henvender sig til myndighederne.

Dersom det ikke på grundlag af ovennævnte kriterier kan afgøres, hvilken stat der er ansvarlig, er det *den første medlemsstat*, som asylansøgningen er indgivet til, der er ansvarlig for behandlingen, jf. artikel 8. Denne subsidiære bestemmelse sikrer sammenhæng i ordningen, idet der hermed gives alle asylansøgere sikkerhed for, at deres ønske om asyl under alle omstændigheder vil blive behandlet af en stat.

En stat kan imidlertid beslutte at behandle en asylansøgning af humanitære grunde, navnlig af familiemæssige eller kulturelle hensyn, selv om den ikke er ansvarlig ud fra ovennævnte kriterier, forudsat at asylansøgeren er indforstået hermed. Denne mulighed skal ses i sammenhæng med det generelle princip om, at enhver stat bevarer retten til suverænt at bestemme, om den vil behandle en asylansøgning.

3.3. Følgerne af at være udpeget som den ansvarlige stat

Den stat, der er udpeget som ansvarlig, eller som har besluttet at behandle en asylansøgning, påtager sig en række forpligtelser, der fastsættes i konventionens artikel 10.

Den er således forpligtet til på sit område at *modtage* en asylansøger, der befinder sig i en anden medlemsstat.

Den er navnlig forpligtet til at *afslutte behandlingen* af asylansøgningen. Denne behandling foregår på de betingelser, der er fastsat i hver enkelt stats lovgivning og i overensstemmelse med bestemmelserne i Geneve-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.

Den ansvarlige medlemsstat er ligeledes forpligtet til, bortset fra de i konventionen fastsatte undtagelsestilfælde, at *tilbage tage* en asylansøger, der *ulovligt* opholder sig i en anden medlemsstat, medens vedkommendes asylansøgning er under behandling, eller når den er blevet afslået.

For at undgå at asylansøgeren befinder sig i uvisshed for længe, er overførsels- og tilbagetagelsesprocedurerne søgt gjort fleksible og fristerne så korte som muligt.